

Per què oblidem tan fàcilment?

per J. Fabrega

Erem abans del 16 de febrer. Un nerviosisme regnava profund i esgotador arreu d'Espanya i de Catalunya. S'apropava un dia que deuria ésser fita històrica. Bullia el poble; cremava la burgesia, el capitalisme i el jesuïtisme. Moviment constant, ininterromput. Volaven els automòbils per les cintes blanques, interminables, de les carreteres d'arreu. Els trens, fins els avions transportaven els polítics, traïdors molts d'ells a la causa del poble i enemics terribles del mateix. Era la gent de dretes, la gent d'ordre, els falsos religiosos, grans hipòcrites i mercaders del poble esclau. Calia guanyar les eleccions. Visites, reunions insinceres i amagades, amenaces, coaccions. Tot el feix en moviment. Pastors vergonyoses i anticristianes. Els cossos armats a la disposició del feix i els milions també. Propaganda indecent i falsa, com tot el seu. Jesuïtisme, Straperlisme, carlinada, Lerroux, Cambó. Senyores de sa casa, monges, amb vel o sense, del braç de «los jóvenes bárbaros». Calia guanyar les eleccions. I amb tota aquesta barreja vergonyant, infecta i plena de nafres, embrutada a més amb fang i sang anaren a la lluita. Milions, força, govern, clerècia, tot contra la República i contra el proletariat. Guanyarem, deien ells. Modificarem la Constitució, implantarem el feixisme, tindrem un rei que ens venerarà, implantarem l'inquisició, penjarem a la forca i farem morir de fam els obrers que ens plaguin, anaven pensant cada una per sí i segons llurs instints i estaments, les diferents rames d'aquell tronc podrit.

I el poble sofria, resignat. Dos anys de dol i de sang. Encadenat, el poble perseguit i vexat. Milers de llançaments a Espanya i a Catalunya, podrint-se els

mobles al defora i morint-se de gana més de 200.000 individus llançats. Jornals de fam als que treballaven, fins al mínim de 0'50 ptes. a les dones que ho feien al camp. Milers de famílies ploraven llàgrimes de sang al record dels vilment assassinats o martiritzats; dels republicans familiars emprisonats o exiliats. I callava el poble i l'obrer sofria fam en el cos i en l'esperit. Governava llavors la força bruta, governava la reacció, el feixisme. Per què oblideu tanta vilesa, obrers amics? Com és possible que es destrueixi tan inconscientment, la gesta digna del 16 de febrer? La victòria gloriosa que anihilà de moment el monstre horrible del feixisme fraticida no pot ésser destruïda, no serà inutilitzada. Ho han dit representants autoritzats del Front Popular. Proletaris, obrers! Fem el nostre Feix contra el feix de crim i de vilesa! Abracem-nos fort, que som germans de penes i fatigues i ens amenacen els mateixos perills. Si la victòria del 16 de febrer va fer tremolar l'enemic comú i disfressar capellans, frares i bisbes i demanar clemència, i fugiren militars que no han tornat encara i desaparegueren polítics i capitalistes, és perquè tenien molts comptes a saldar. Jo diria als obrers de Catalunya i d'Espanya: deixeu que els Governos puguin exigir responsabilitats als culpables; deixeu que puguin legislar pel nostre propi benefici, deixeu temps per a construir un fort inexpugnable per la República que el poble s'ha donat. Que hi ha germans que no treballen i tenen gana? Ja ho sé. Ho sap tothom. Però, i si la reacció reeixís en els seus crudels propòsits i valent-se de la nostra inconsciència implantés els seus principis, què passaria? Mil vegades més fam, més misèria,

més indignat. Nova era de crims, de dol i de dolor. Els qui treballen s'han de sacrificar pels qui no ho fan i aquests per aquells. Tota altra cosa és inconsciència, ignorància o crim. Els actuals Governos, català i espanyol, van a la dignificació de l'obrer. Qui pot dir el contrari? Que sorgeixen obstacles? Doncs no cal augmentar-los. S'imposa la calma i el seny. Seny en els dirigents i seny en els dirigits. No ens ha de dir res l'actuació de les dretes en el Parlament Espanyol? Era suara que es declaraven incompatibles amb el Ministre d'Instrucció perquè va tenir la valentia de fer públiques unes veritats. S'encaren ara amb el President del govern i fins sa pròpia honorabilitat és atacada per dos diputats feixistes. No haguera calgut tant per a ésser processats si en temps del bienni representants del poble haguessin atacat així cap ministre d'aquells governos de straperlistes consumats. I amb falsetats tretes dels seus propis periòdics ataquen el Parlament i el Govern. I promouen un debat sobre l'Ordre públic i oblidem que el bienni del seu govern fou del màxim desordre, persecucions i assassinats.

Amb quin fi? Tots ho sabem.
Per què oblidem tan fàcilment?

Transports Generals Pere Tresserras

Olot

Recader diari Olot a Barcelona i retorn

Em plau posar en coneixement de la meva distingida clientela i al públic en general que, per tal de donar una major facilitat per a l'entrega de tota mena d'encàrrecs, he adquirit el local del carrer de Prat de la Riba, n.º 7, telèfon núm. 70, (lloc on tenia l'agència el senyor Josep Pujol), el qual restarà obert tots els dies des de les 8 del matí a les 11 de la nit.

J. FAJULA

D E N T I S T A

Carrer Serra Ginesta, 3
(principal) - Telèfon, 90

Certificat d'Estudis de l'Escola Nacional de Puericultura (Nens)

Visita de 10 a 1 i de 3 a 7

Els dijous no hi ha consulta

CASA BADIA

Decorats d'habitacions, pisos, etc.

Demanin sense compromís els nous catàlegs de models de decorats, en tots estils.

Preus incompatibles

Plaça Clarà, 11.

OLOT